

साई बडे दयालू हैं

साई बडे दयालू हैं, दयालू हैं बाबा बडे दयालू हैं,
नहीं लगती करने तपस्या
बस एक पुकार में आते हैं
आते हैं साई बडे दयालू हैं

● कितनोंके संकट हारे, कितनोंकी विगड़ी बनाई
भक्तोंका पालन करने और भक्ती भाव फैलाने
ये कलजुग में पधारे हैं पधारे हैं साई बडे दयालू हैं

● यहाँ मेले लगे रहेंगे मैं समाधिसे देखुंगा
मेरी हड्डी बातें करेगी मैं मन्त्रतको यश दूंगा
ये वचन दिया है साईने साई बडे दयालू हैं
दयालू हैं बाबा बडे दयालू हैं नहीं लगती तपस्या
बस एक पुकार में आते हैं आते हैं साई बडे दयालू हैं
दयालू हैं बाबा बडे दयालू हैं

—श्री. जयवंत कुलकर्णी

कुलकर्णी कुटीर, १०, प्रार्थना समाज रोड
विलेपालैं (पूर्व), मुंबई ४०० ०५७

साईगति

ॐ ॐ

मनात ध्यावे साई
साई नयनी पहावे
भजनी गावे साई
साई मुर्ती पूजावे
नाम स्मरावे साई
साई जीवन ब्रह्मावे
किर्तीरूपी उरावे साई
साई गीत नित्य गावे

—श्री. ग. शां. बडगुजर
मोगलाई, भाटेचाल, धुळे १

वंदू या प्रेमे श्रीसाईनाथा

वंदू या प्रेमे श्री पूज्य साईनाथा
 नम्रपणे आळवी तुम्हा आबु गुरुनाथा ।
 तुम्हा चरणी मन लागो सुविचार सदा जागो
 सत्कार्यी तनू लागो प्रार्थिते तुम्हा ॥ वंदू या ॥

ब्रह्मा विष्णु महेश तुम्ही
 आदि माया शक्ति तुम्ही
 अलख निरंजन दत्त तुम्ही
 गुरु साईनाथा ॥ वंदू या ॥

मज नम्र ठेवा तुम्ही जगी
 द्यावा ठाव तुम्हा पायी
 मुखी नाम सदा साई
 हिच भिक्षा वाढी मज गुरु साईदेवा
 वंदू या प्रेमे श्री पूज्य साईनाथा ॥

—सौ. दारा छेंद्रघणकर,
 राधामाधव, १२०/४०६५ टिलकनगर,
 मु. पो. चेन्नई, मुंबई ८९

साई रुबाई

ना दुनियाची ना जगण्याची केली आम्ही पर्वा
 आम्ही लेंडी बागी झालो, पवित्र 'श्री' च्या दुर्बं
 एकेकाची जखम पुरानी, आहे तीला एक कहानी
 मीटली आग कशी विराणी ? नव्हते तेथे काही पाणी
 गोडीचेही फळ कधीतरी देते, चवीचा दगा
 कडुलीबाच्या हा मधुरपणावर हत्तच सारे बधा
 निघर्मीयांचा आमचा देश, साक्ष देते 'नगरी साई'
 गावगावच्या हेरेकाला दर्शनाची होते घाई
 'श्रद्धा आणि सवुरी' हीच आमची खरी शिदोरी
 जीवनाचा हा महामंत्र सदैव नांदो घरोघरी

—श्री. जगदीश देवपुरकर
 'सुमनेंदु सुत' ग. नं. ६/२३६८ घुले १

प्रभुसाई

तू निर्गुण रूप निराकार, परि साईंरुपे साकार
होऊनी भक्ता तोषविले ।
नाही केलेस कीर्तन, नाही दिघले प्रवचन
तरीही भक्तांना उद्धरिले ।
स्वमहात्म्य नाही वाढविले, सर्व श्रेय ईश्वरा दिघले
ऐसा संत जगी तूच एकमेव !
कोणा शब्दाने दुखविणे, तेणे येते मजला दुखविणे
उपदेशाने या आचरण सुधारले ।
सर्व धर्मीय जवळ केले, आपपर भाव मिटविले
बंधुत्वाचे बीज रोवियले ।
कोणी येवो आपदग्रस्त, अथवा व्याधी होऊनी त्रस्त
ठेऊनी अभयहस्त मुक्त केले ।
ऐसा माझा साईं, तोच माझी प्रिय आई
चरणी लोळूनी कृतार्थ मी होई ॥

--सौ. उषा प्र. अधिकारी

सावित्री भुवन, बंदर रोड, रत्नागिरी

साईं माझली सुखाची साझली

साईं तू माझली, तुच माझा पिता
 माया ठेविशी रे, जशी माय ताता -४-
 ज्यास कोणी नाही, त्यास एक दूही
 उपकार तुझे, सांगू किती किती
 पोरका कसा भी, तुच माझा त्राता -१- माया...
 तुझ्या समाधीची, चढता पायरी
 हेरे दुःख सरे, मिळे सुख शांति
 सर्व नष्ट होती, मनातील चिंता -२- माया...
 संकटात तू येशी, तारण्या भक्ताला
 शरण जे येती, तुझे नाम घेता
 स्मरा साईं साईं, होई पार पार बेडा -३- माया...

— श्री. हस्सुख ओंकार पाटील
गुजराती, मु. पो. ता. नवापूर, जि. बुळे

श्री साईबाबा स्तवन

जय श्री साईनाथ
 शिर्डी साईबाबा
 तुमच्या कृपेने पावन झाले
 लाखो पतीत दलीत
 जीवनाच्या आनंदाचा
 अलौकिक संदेश तुम्ही दिघला
 पाणी ओतून पणत्यात
 तुम्ही दिवे जाळलेत
 अद्वैताचा महान संदेश
 आपल्या भक्तांना दिघला
 हिंदू-मुस्लीम ऐक्याचा
 अमर संदेश
 आपल्या वाणीतून आपण
 आपल्या भक्तांना दिला
 पतीतांचे जीवन आपण
 आपल्या अमर वाणीने
 पुनीत केले
 शिरडी पवित्रस्थान
 तीर्थस्थान बनले
 आपल्या कृपेने
 आपण एक महापुरुष
 एक दिव्यपुरुष
 अनेकाना अन्धात्माचा
 दिव्य संदेश देवून
 आपण पुनीत केले
 अनेकांचे जीवन कृतार्थ केले
 आपल्या दैवी चमक्कारांनी
 अनेकांचे जीवन पावन केले
 जय श्री साईनाथ
 जय श्री साईबाबा

आपल्या जीवन ज्योतीने
 अनेकांच्या जीवन ज्योती
 आपण पेटविल्यात
 अनेक दुर्दैवी लोकांचे जीवन
 आपण पावन पुनीत केले
 जय श्री साईंनाथा जय श्री साईंबाबा
 शिर्डीतील आपल्या
 पुनीत वास्तव्याने
 ती भूमी पावन झाली
 अजूनही आपण
 आपला दिव्य साक्षात्कार
 आपल्या भक्तांना देत आहांत
 जय श्री साईंनाथ
 जय श्री साईंबाबा

—ॐ डब्बोकेट निशिकांत सखाराम महाडेश्वर
 बी. ए. (अॅनर्स) एलएल बी. डी कॉम आय
 एम. सी. डी. आय. आय. डी. एम. ए. डी.
 ● जे. डॅडब्बोकेट हायकोर्ट, दादर २८

काहीच नाही माझे सारे तुझेच साईंदत्ता

काहीच नाही माझे सारे तुझेच साईंदत्ता
 दिसती मजला अनंत रुपे तुझ्यात अनंता
 आदि आणि अंती तूच एक साईं भगवंता
 माझे मन झाले शांत तुझे नाम घेता
 आप्त निघून जातील आपले काम संपत्ता
 म्हणूनी सारे जीवन बाहतो मी तुझ्या पदा
 भेट देईल श्री साईं श्रद्धेला जतन करिता
 काहीच नाही माझे सारे तुझेच साईं दत्ता
 चौन्याशीचा फेरा चुकविण्या सोडली अहंमन्यता
 विनम्र होऊनी राहिलो त्यजुनी माझी अस्मिता
 सेवा करूनी ध्यावी साईं हिच विनंती आता
 काहीच नाही माझे सारे तुझेच साईं दत्ता

—श्री. रमाकांत पंडित प्रभासमृती, भाऊदार्जी रोड, माळुंगा, मुंबई १९

श्रीसाई दर्शन

जय जय साईनाथ साई ।
 जय श्री खदगुरु साई ॥१॥
 झाली प्रेरणा शिरडीस जावे ।
 साई प्रभुचे दर्शन ध्यावे ।
 जन्माचे या सार्थक व्हावे ।
 योग त्वरीत येई ॥ जय जय ॥२॥
 शिरडीमध्ये प्रवेश करिता ।
 मूर्ती साईची नयनी बघता ।
 अति आनंदे ऊर दाटतां ।
 नेत्री नीर येई ॥ जय जय ॥३॥
 पाढुकांवरी मस्तक ठेवूनी ।
 समाधिकडे ध्यान लावूनी ।
 अनन्य भावे लीन होऊनी ।
 हांक मारिली साई ॥ जय जय ॥४॥
 पाठीवरूनी हात फिरविला ।
 मस्तकावरी तसा ठेविला ।
 साईनाथ हा धांवत आला ।
 अपूर्व नवलाई ॥ जय जय ॥५॥
 ध्यावी भिक्षा साई पासुनी ।
 महणून बैसले पदर पसरूनि ।
 साई माऊली प्रेमे हसुनि ।
 कृपा दान देई ॥ जय जय ॥६॥
 समाधी मंदीरी केली वसती ।
 पायी हिंडले रस्तो रस्ती ।
 मशीदमाईत अखंड ज्योती ।
 धन्य शिरडी होई ॥ जय जय ॥७॥
 मन गहिवरले शिरडी सोडतां ।
 श्री वाबांचा निरोप घेतां ।
 दया येऊनी साईनाथा ।
 संगति आमुच्या येई ॥ जय जय ॥८॥

—सौ. प्रेमला शंकरराव मैराळ, ‘हेरंब’ गणेशबाग, मैराळवाडी, बडोदे

साईबांबांचे दर्शन

बाबा साक्षात् दक्ताचा अवतार
 गोदा तीरी शिडी क्षेत्री त्यांनी केला चमत्कार।
 बाबा मानव देही प्रगटले
 त्यांस मोहपाशाचे बंधन कसले
 साईचे वर्णन करण्याची लाभली मज संधी
 डोक्यास त्यांच्या मळकी चिंधी
 अंगात त्यांच्या फाटकी कफनी
 भस्म विभूती नव्हती बाबांच्या भाली
 कर त्यांचे गुडध्या खाली
 खाकेत त्यांच्या सटका
 हाती त्यांच्या भिक्षापात्र
 चरण त्यांचे सदा नागवे
 अशा हा बाबांचा काय वर्णावा थाट
 माझ्या मुखी त्यांच्या नामाचा नित्य पाठ।

—सौ. वसुंधरा रामराव चोरे ६/८९३-सौ. डॉ. अंबेडकर रोड,
 दादर, मुंबई-१४

‘अंतरीची आस’

साई माझे मन लागो तुझे ध्यानी
 संसार तापे श्रमलो या जीवनी ॥
 आता आहे एक आस,
 तुझ्या रूपाचा लागो ध्यास,
 श्वासो-श्वासी तुझे नाम,
 मुखी तुझे लीला गान,
 नको काशी नको चारी धाम
 तुझ्या चरणी मना विश्वाम
 संत संग लाभो सदा
 तुझ्या पदी दृढ अद्भा
 जग महणे साई नाथा
 परिसावी अंतरीची आस आता ॥

—श्री. जगन्नाथ नारायण कुलकर्णी ७१ स्वाती सोसायटी, श्रीसाई सदन
 पन्नाबती पुणे. ९

जय साईनाथ !

जय साईनाथा, तुझ्या आलो मी दर्शना, चित्तवृत्ती ही बहरली ।
मंदिरी मी येतां, तुझे दर्शन श्री घेतां, माझी तहानभूक हरपली ॥

धांवत शिरडी आलो
दर्शने पवित्र झालो
तव प्रेमाने न्हालो

साईनाम घेतां, तुझी गुणकिर्ती गातां मनोभावना मोहरली ।
मंदिरी मी येतां तुझे दर्शन श्री घेतां, माझी तहानभूक हरपली ॥

तुझे नाम हे मन्मनी
मस्तक माझे श्रीचरणी
अद्भा सबुरी ठेऊनी

घेतां हे दर्शन देवा, तुस झाले मन, माझी काया ही हरखली ।
मंदिरी भी घेतां तुझे दर्शन श्री घेतां, माझी तहानभूक हरपली ॥

भक्तजनांचा कैवारी
शिरडीचा गिरीधारी
दुःख संकटाते हारी

नाम त्याचे घेतां, रक्षि उठतां बसतां, साईं शक्ति ही अवतरली ।
मंदिरी मी येतां तुझे दर्शन श्री घेतां, माझी तहानभूक हरपली ॥

तुझ्या कृपेची छाया
लाभू दे मज माया
जीवन उद्धाराय ।

परत मी जातां, तुझा निरोग हा घेतां, मम पाऊले जड झाली ।
मंदिरी मी येतां, तुझे दर्शन श्री घेतां, माझी तहानभूक हरपली ॥

—श्री. दा. र. दलची
५/७८, बी. पी. टी. कॉलनी
रेनॉल्डस रोड, वडाळा, मुं. ३७

साईमाऊली

पंच पंच उषः काली
वंदावी साईमाऊली...॥४॥

कल्पवृक्ष चिंतामणी
हेही हीन याच्याहुनी
सुखद संसार याचा
याच्या निरंत चित्तनी,
सर्व तीर्थं या पाऊली...॥५॥

कामकोध लोभातून
नरकाची दारे तीन
याच्या नामाच्या गजरी
ओलांडून जाई दीन,
चला चला हो राऊली...॥६॥

तुम्हा कळो वा नकळो
सांभाळ करी सावळो
अगाध गा याची माया
हार हा माळो न माळो,
आदीशक्ति ही जागली...॥७॥

—श्री. दत्ता कदम एम. ए.
५७८ चव्हाण अपार्टमेंट्स,
जंगली महाराज रोड, पुणे.४

तुम्ही सर्वे प्रभूचे रूप

शिरडीच्या राऊळात

बाबा का हो झौपले !
 मागे आत्मा ठेऊनि ते
 सांगा का हो गेले !

 खरंच का हो गेले बाबा
 तुम्ही तरी सांगा
 तेली येथील चळले ती
 म्हणून आले रागा !

 तेली तुम्ही आम्ही सगळे
 सगळेच आम्ही चळलो
 अध्यात्माची बावांची ती
 शिकवण पार विसरलो !

 जन्मभर तीच शिकवण
 दिली साई बाबांनी
 हाडे त्यांची तुर्वती मध्य
 थकली सांग सांगुनी

 'विसरू नका बाबांनो, माझ्या
 तुम्ही सर्व एक
 एक म्हणजे एकच एक
 प्रभुचेच रूप !'

—श्री. रघुनाथ शंकर जुधरकर
५ वसंत अपार्टमेंट्स, कस्तुर पार्क,
वोरीवली (प.) मुंबई ९२

अपरंपार कृपा

कृपा अपरंपार प्रभु तुझी कृपा अपरंपार ।
 तुझ्या कृपेला नसे अंत ना पार ॥४०॥
 तुझ्या कृपेच्या अपूर्वी शक्ती ।
 उद्धरिल्या तू कितीक व्यक्ति ।
 साक्ष त्याजला तुझ्याच उक्ति ।
 आमुचा तू कर रे वेढा पार
 प्रभु तुझी कृपा अपरंपार ॥१॥
 त्याच कृपेच्या जोरावरती ।
 तुकयाचे ते अभंग तरती ।
 निघे शिळैतून अहिल्या सती ।
 मुळी त्याजला नाही पारावार ।
 प्रभु तुझी कृपा अपरंपार ॥२॥
 पाऊस वारा अग्नी वरती ।
 सत्ता चाले तुझीच पुरती ।
 तुझ्याच शब्दे भुजंग दबती ।
 प्रारब्धही ते पळे दूरवर ।
 प्रभु तुझी कृपा अपरंपार ॥३॥
 कधी राम तू दिसशी कुणाला ।
 चिठ्ठुल रुपे वर तू दिघला ।
 धरशी कधी तू गुरु रूपाला ।
 कुणा भासशी उमाशंकर ।
 प्रभु तुझी कृपा अपरंपार ॥४॥
 वास तुझा रे कधी मशिदी ।
 कधी चावडी कधी गुरुपदी ।
 रूप साजिरे कधी जलावधी ।
 राहज्ञी भरनी तू चिश्वंभर ।
 प्रभु तुझी कृपा अपरंपार ॥५॥

—सौ. अस्मिता कमलाकर दांडेकर
 ६९, बी. खाडिलकर रोड,
 गिरगांव, मुं. ४

अगाध महिमा तुळा

४४ ४४ ४४

अगाध महिमा तुळा साईं रे अगाध महिमा तुळा ॥ घृ ॥

लिहावया तव महिमा साईं
 करु काय सागराची शाईं
 त्रिभुवनाचा कागद पाही
 साईं रे अगाध महिमा तुळा ॥ १ ॥

तू जगताचा चालक पालक
 तू सकलांचा भवभय हारक
 तूच शरणागतांचा तारक
 कृपा असावी सदा
 साईं रे अगाध महिमा तुळा ॥ २ ॥

मी तव चरणा पाशी आलो
 तुळाच आता होऊनी गेलो
 नसे तुळ्याविण कोणी मजला
 तारावे शंकरा
 अगाध महिमा तुळा साईं रे
 अगाध महिमा तुळा ॥ ३ ॥

—श्री. शंकर सदाशिव कुलकर्णी
 २४६५ ए वॉर्ड वरुणतिर्थ वेस, कोल्हापूर २

माणे

-४-

साईं साईं साईं साईं
मजला अन्यची दैवत नाही ॥ १ ॥

बालपणी मी साईं पाहिले
मांडीवरीही वैसुनी आले
साईं दर्शने कृतार्थे ज्ञाले
भाग्यची माझे उदया आले ॥ २ ॥

सदैव वाटे शिरडी जावे
डोळे भरूनी रूप पहावे
श्रद्धेने त्या गुहसी नमावे
सबुरीने मग अनुभव घ्यावे ॥ ३ ॥

प्रभु स्वरूप ते मनी स्मरावे
साईं साईं नाम जपावे,
वाटे मुक्ती पद पाकले
साईं चरणी विलीन व्हावे ॥ ४ ॥

चावा मजवरी कृपा करावी
मृत्यू समयी शांती मिळावी ॥ ५ ॥

—सौ. सरोजिनी मुल्ये
नाथ मंदीर कॉली
इंदूर (मध्यप्रदेश)

श्री साई आराधना

धाव पाव साई आई
मी भुकेली तव मायेची
एक माझी विनवणी
पुर्खी आस मनीची ॥

तूच माझा गणपती
तूच माझी सरस्वती
तूच माझा कुळयती
देई मज अमृतवाणी ॥

तूच माझी विठाई
सद्वचन तव येई श्रवणी
तूच माझी प्रिय जननी
करी मज सद्गुणी ॥

येई विपत्ती चहुबाजुनी
तुझी आठवण धीरं देई
चैन न पडे अंतरी
मम त्रस्त मनी ॥

सुंदर पवित्र समाधिस्थानी
तुझेच दर्शन देई साई
रमले असता चिंतनी
स्वर्ग-सुख मम लोचनी ॥

शिरडीवासी तू जगदीशा
असो देत तव वरदहस्ता
येई धावोनी खरी
सतत माझ्या शिरावरी ॥

मी अजाण बालक मजबूरी
पावन करी याच देही
करी कृपेची साऊली
तुझिया चरणकमली ॥

एक माझी विनवणी

—सौ. अनिता अनिल कोरडे
१८, काकडवाडी, ४ था मजल
गिरगाव, मुंबई नं. ४

धन्य ती द्वारका माई

धन्य ती द्वारका माई ।
 ब्रह्मीभूत तेथे हा साई ॥ १ ॥
 तिथे प्रज्वलित धुनीमाई ।
 ज्योति जलती अखंड समई ॥ २ ॥
 धंटा नाद हा कानी येई ।
 इथेच चिर विश्रांति साई ॥ ३ ॥
 भक्त राजवीती पालखी माई ।
 रथोत्सवाची इथेच धाई ॥ ४ ॥
 अखंड पारायण चरित्र साई ।
 अद्वा सबूरीची प्रचिती येई ॥ ५ ॥
 धन्य ती द्वारका माई ।
 ब्रह्मीभूत येथे श्रीसाई ॥ ६ ॥

—सौ. उषा प्रभाकर मुळे, नारायण पेठ, पुणे

शुभ विवाहासाठी लागणाऱ्या पूजेच्या, होमाच्या, ए टू झोड वस्तु
 दादरमध्ये मिळण्याचे ठिकाण एकच

रमेश एम्पोरियम

४५, किर्तीकर मार्केट,
 दादर मुंबई ४०००२८.

बांशिंग - मुंडावळीचे भोठे त्यापारी

आता आकर्षक बॉक्स पैकीगमच्ये

श्री सत्यनारायण महापूजेचे

A to Z साहित्य

सर्व अगरवती विक्रेत्याकडे मिळैल.

तु माझा त्राता

उभा पाठीशी तू असताना, कसली मज चिंता ?

सद्गुरु तू माझा त्राता ॥४॥

आजार अथवा दुखणे, खुपणे—

असों कुणाचे काही देणे—

खंत कशाला त्याची करणे !

कृपा छत्र तव सदैव माझ्या, शिरावरी असता—१

मार्ग नीतिचा कशास सोङ्क

स्वार्थसाठी कशास भाँडू ?

उणे कुणाचे कशास काढू ?

तुझ्या सारखा समर्थ असता, मम रक्षणकर्ता—२

तीर्थस्त्रुप तूं तूचि माउली—

तूच निवारा, तूच सावली—

घावतोस तूं संकटकाळी—

तुझ्याविना मज दुसरा कोणी, नसे दुःखहती—३

—श्री. शंकर इनामदार

ठी ६११ मंडळे लाईन्स,

रेजिस्ट्रेशन, खडकी पुणे २०

साई साई म्हणता

साई साई म्हणता म्हणता

धावलासि तूच वावा

संकटातुनी सुक्त करण्या

तारितोसि तू भक्तांना ॥ १

तुळ्णीच किमया आणि लीला

अपार आहे अन्त न त्याला

तुइया गुणांचे वर्णन करण्या

मानव आम्ही अपूर्ण वावा ॥ २

महान आत्मा तूचि वावा

शिकविलीसि तू मनुचि समता

आणि घडविले तू निर्भय भक्ता

तू तोषविसि दुःखी दीना ॥ ३

तुइया शक्तीच्या अबोध शोधा

अनेक भक्त करिति चिंतना

पावतोसि तू त्यांना सत्वरा

दयाघनारे तूच सगुण घनता ॥ ४

अनन्ता तुळ्णी कीर्ति कसणा

शब्द न पुरति तव वणिया

कृपा असू दे तुळ्णी दयाघना

भवनदी ही पार करण्या ॥ ५

—श्री. प्रभाकर कोळमकर
गुंफादर्शन, फर्स्टकार्टर रोड, बोरीवली

सगुण रूप मज दाखविले

सात जन्मी जे पुण्य लाभले
 ते अजि फळास आले

 साईंनी सगुण रूप मज दाखविले
 'पुंडलिक' नामे 'साई' मज मेटले

 तसबिरीतूनी दर्शन मज दिघले
 देहभान मी हरखून गेले

 तन, मन, धन अर्पून मी
 तव दर्शनाचा ध्यास धरीला

 अन् 'साईपुंडलिका'ने मज निरोप घाडीला
 आत्मानंदाने मी हरपून गेले

 अजि साईंनी मज सगुण रूप दाखविले

 रात्रिंदिन मज एकच ध्यास होता
 देवा, सगुण रूप मज कधी दाखविता

 पाहूनी माझा अति उत्कट भाव
 प्रगटला माझा 'साईपुंडलिक' देव

 धन्य आजि दिनी, उदेले मम भाग्य

— सौ. शशिकला रेवणकर
 कुंठोली, अंवरनाथ

त्या साईंकडे जरी वळा....

(स्त्री)

संवाद

(पुरुष)

कां उदास वसला तिथे ?
 चहा निवेल आता इथे,
 हा उगाच माझ्या मते,
 नाद हा मनी असा गवसते
 हे काय असे वोलणे,
 तुम्ही पुरुष, आणि का उणे,
 किती मजेत खाणे पिणे,
 सोडुनी, उदास का बैसणे ?
 ही कितीक नाजुक मुले,
 जणु देवावरची फुले,
 तया वधुन मन हे छुले,
 ते तुम्ही कधी का पाहिले,
 ही व्यर्थ काळजी असे,
 तो दयार्द वरती असे,
 तो तुम्हास कैसा हसे,
 हा उदास, उणि का वसे.
 हा समाज सारा खुला,
 तया नसेही काही कला,
 त्या साईंकडे जरी वळा,
 तो करे तुम्हा अहा सबला

तो चहा नको मुळी मला,
 हा जीव आता उवगला,
 मी काय करू न कळे मला,
 मन, आता करी गलबला
 मी पुरुष हे ग खरे,
 परी जिवाशी काही न उरे,
 हे काम असे अपुरे
 जीव हा तयात सारा फिरे
 ह्या पुरे वस्त्र ही नसे,
 आणि खाऊ कधीही नसे,
 हे होती मोठे मोठे जसे,
 जीव हा उदास ग होत से
 ते आम्हास सारे कळे,
 तरी मन आता चळवळे,
 हे उगाच अवसान बळे,
 काळज्या जिवासी ह्या न ठळे
 हा एक असे सुविचार,
 हे तत्व असे मंजुर,
 जरी भजन साईंधर,
 तरी तरेन भवसागर

-श्री. प्रकाश प्र. कर्पे

२४, रामबाबाग, इन्दोर

मशिदमाय

ज ज

अगाध आणिक अगणित लौला
 र्या ठायी बसुनि दाविली
 विचित्र द्वारका मशिद माझली
 तिथे साईंची नित्य साजली...१

अरनीपुजा अखंड चालखे
 दीपावली तशी उजळते
 तिथे न राही कुणी भुकेला
 जातीभेद पंथ निमाला....२

पाषाणाचे तिथे सिंहासन
 रिक्त नसे ते अजुनी स्थान
 साईराजाचा भरे दरबार
 अदृश्य रूप घाही कारभार...३

चाबडीतही ध्यान आखन
 एक दिसा आड शयन
 विभूती सांगे साईवचन
 अळ्ळा तोची असे नारायण...४

किंती गावे श्रीसाईं गुणगान
 जिव्हा करते अमृत धान
 साईंचरणी जडो ध्यास
 साईनामी अखेरचा श्रास !...५

—कृ. शशिकला साळगावकर
 सोलापूर

आवो साई

सोनियाचा दिवस उगवला ॥ धृ ॥

पूर्व दिशा हंसली ।

नवरंगाने प्रभात फुलली ।

आली गगनावर लाली ।

उगवला शिलधीचा भाग्य रवि ॥ १ ॥

सुटला वायु मंद सुगंध ।

बृक्ष वेळीनी भरला रंग ।

पक्षी गाती मंगल गीत ।

आली बनदेवी हसत ।

करण्या परब्रह्माचे स्वागत ॥ २ ॥

वाजत गाजत शिरडी नगरी ।

आली लग्न वरात ।

वन्हाड संगे सामोरी होता ।

बाल फकीर हसत ।

आला भक्त सखा धावत ॥ ३ ॥

खंडोबाचा भगत पुजारी ।

दिसता तेजोमय फकीराची स्वारी ।

पाहुनी वंदिला 'आवो साई' ।

प्रगटला साईनाथ अवतार ।

जय जय साईनाथ अवतार ।

जय जय साईनाथ अवतार ॥ ४ ॥

— सौ. शांता अंबाजीराव सरोदे
उळ्ळेगल वि. नं. ६ खोली नं. १०
एन. सी. केलकर रोड दादर मुंबई २८

साईनाथ गुरु हा

(व्रत : शार्दूल विकिडीत)

शिरडीचा बघ साईनाथ गुरु हा, वाटे चमत्कारिक
आहे हिन्दु कि हा असे यवन हे नाही कुणा ठाऊक
येई धावत माऊली सम पहा, भक्तास देण्या सुख
साईच्या शिरडी म्हणून जन हो, येती वहू भाविक ॥१॥

साई साई सदा मनी जपकरा, येई प्रचिती पहा
ज्ञानाचे घट पाजण्या गुरुरुपी, साईच धावेल हा
शंका किन्तु मनी नसो अरुट ती, निष्ठा सबूरी हवी
पूजा डोंब नको, नको धनहि ते, निःस्वार्थ भक्ती हवी ॥२॥

सांगे हा गुरु साधकास करण्या, ह्या दोन गोष्टी परी
ह्या अस्थीर मनास वांव नसता, कोणा कदा नावरी
अंगी संयम आणताच पछुनी जाईल बळ स्थिती
मिळवी साधक ज्ञान पान करण्या, ती योग्य ऐसी स्थिती ॥३॥

—श्री. मधुकर गजाननराव अंबाडे
अंबाडे निवास, लकडी पुलासमोर
दांड्या बाजार, बडोदे ३९०००१

ताईसाहेब निमोणकर यांचे देहावसान

नगरचे विख्यात साईभक्त कै. नानासाहेब निमोणकर यांची सून श्रीमती
लक्ष्मीबाई नागनाथ देशपांडे उर्फ श्री. ग. भा. ताईसाहेब निमोणकर यांचे
११-१२-८२ रोजी निधन झाले. त्यांचे वय पाऊणशेच्या आसपास होते.
शिरडीत त्या हरहमेशा बाबांच्या दर्शनास येत असत. त्यांची स्मृती शेवटपर्यंत
चांगली होती. त्यांच्या बोलण्यातून श्रीसाई समकालीन अनेक व्यक्तींच्या आठ-
वणी ऐकावयास मिळत असत. श्री साईबाबा संस्थान व आम्ही त्यांच्या
कुटुंबियांच्या दुःखात सहभागी आहोत.

श्रीसाई मृताच्या आत्म्यास चिरशांती व सद्गती देवो.

शरण त्या जावे साईनाथा

शरण त्या जावे साईनाथा
त्वज्जुनिया देहाची ममता ॥ चाल ॥

करावा विचार देहाचा
गोठा हा मलमूळाचा
पुतळा रूपिर मांसाचा
भरवसा क्षण नसे याचा ॥ १ ॥

शोधुनि पहाता जगतीचा
तुजबिणा कोणी नसे आता
वास्तव सोङ्गनिया अहंता
शरण मी आळो साईनाथा
राजा म्हणे सावध हो आता
शरण त्या जावे साईनाथां ॥ २ ॥

—भ्री. राजासाहेब देशपांडे, येळारेडी
जि. निजामाबाद (आंत्र प्र.)

चला जाऊ शिरडीला

चला जाऊ शिरडीला साईमाझली भेटीला
लागली जीवाला ओढ मन झाले आदूर
वर्ष वाटते युगासम केव्हा भेटेल साईराम
आला आला धारा शिरडीचा निरोप घेऊनी साईचा
देव भावाचा हो भुकेला साई भक्तीचा हो भुकेला
नको संसाराची चिन्ता नको उद्याची ती वार्ता
आता ओढ एक साईभक्ता भेटेन कधी साईरामा
आली संतमंडळी जमली भक्त मंडळी
भोजन तत्कबोधाचे भजन प्रेमा अमृताचे
गाऊया नाचुया साईनामे रंगु या

—ह. भ. प. सौ. कळावती व. चव्हाण
अंबाबाई मिळी निवास बी. ६
सेनापती बापट मार्ग, दादर मुंबई २८

३९

‘अहंब्रह्मास्मि’

भूत आणि भविष्य
 या मधला
 मी म्हणजे वर्तमान
 भूतकाळाचे स्मरण नाही
 भविष्यकाळाची चाहुल नाही
 वर्तमानमध्ये वावरणारा

मी—

खरेच मी—मी आहे काय ?
 निळसर दिसणारे आभाळ
 त्यात उडणारे रंगी बेरंगी विहंग
 तसेच
 निळसर सागरांत उठणारे तरंग
 हे सगळेच आहे काय ?
 आणि—

भोवतालची जाणीव अनुभवणारा
 प्रपंचात गुरफटणारा
 सुखदुःखाची चाहुल घेणारा
 मी म्हणजे वर्तमान

अह—

लौकिकात नाही—
 मी आहे पण
 अलौकिकात
 ‘अहं ब्रह्मास्मि’

—श्री. राधाकृष्ण गुप्ता ‘चेतन’

पाटकरवाडा, भगतसिंग पथ,
 ढोविवली (पूर्व)

४२१२०१ जि. ठाणे

साईं शिर्डीवाले

ओळखले कां सांगा याना
तुमच्या दारी आले
अहो हे साईं शिरडीवाले ॥१॥

अंगी कफनी शुभ्र धातली
डोईस जो फडके गुंडाळी
निवातळी बसले ॥२॥

मव्य मूर्ति ही आजानुवाहू
पायावरती पुष्पे वाहू
दारी साईं आले ॥३॥

पाहून पाहून देती दवा
हाते यांच्या गुणहि यावा
धन्वंतरी इथले ॥४॥

यांस आवडे भाकर कांदा
अल्ला मालिक सदैव तोंडा
बिछल पंढरीवाले ॥५॥

असे सर्व हे स्वप्नी घडले
दारी माझ्या साईं आले
'मिक्षा वाढ' म्हणाले ॥६॥

—श्रीमती श्री. शाहाणे
गडकरी पथ डोंबिवली

कोण कोठला एक फकीर !

कोण कोठला एक फकीर हा शिरडीला आला
आणि अगणित भक्तगणांचा परमेश्वर झाला ॥ १ ॥

योग्यांनाहि नाही लागला अजून थांग ज्याचा
सामान्यांना सांगा कैसे लागे थांग त्याचा
तो परमेश्वर भक्तांसाठी शिरडीमध्ये प्रगटला ॥ १ ॥

नाव गाव ते काय तयाचे जात धर्मही नव्हते ठाऊक
एक बन्हाडासवे की आला बालयोगी हा अगदी अचानक
'आओ साई' म्हणूनी बोलता प्रसन्न मग हसला ॥ २ ॥

आवडला हा अवघा परिसर आवडले हे भोळे भक्तजन
पाहुनि त्यांचे दुःख दैन्य ते सवेच द्रवला हा दुःखभंजन
उद्धरण्याला या सकलांना इथेच मग रमला ॥ ३ ॥

अनन्यभावे जे जे जाती शरण साईनाथा
सकल होती ते पूरितकामा विसुनी सर्व व्यथा
प्रतिदिव शी ही प्रत्येक अनुभवी अजब साईलीला ॥ ४ ॥

विज्ञानाच्या युगात मानव भोगी भौतिक स्वर्ग सुखाला
वंचित परि जाहला हा मानव विरशांतीमय आत्मसुखाला
ती सुखशांती साईचरणी या मिळे 'नागेशाला' ॥ ५ ॥

--श्री. नागेश मोगलाईकर,
'नागलक्ष्मी' २८२०, ग. नं. ४
दुले ४२४००१

श्रीसाईंगीत

श्री सद्गुरु साईंबाबा
अवतार हा परमेशाचा ५५५ धृ. ॥

श्री सद्गुरु साईंबाबा
शिरडी स्थानी बसती त्यांची
साईं दर्शना जन हे येती
इच्छित कार्य सफलचि होती
प्रभू चरणा वंदूनि ५५५
श्री सद्गुरु साईंबाबा ॥१॥

दर गुरुवारी यात्रा भरनि
पंचामृती पूजा समर्पूनि
धूप दिप नैवेद्य करूनी
भर बारा आरती करीती
श्री सद्गुरु साईंबाबा ॥२॥

प्रभू कृपेचा लाभची व्हावा
वरद हस्त हा शिरी ठेवावा
अल्पमती मी मूढमती मी
लीला बाला सांभाळा मजला
सद्गुरु सांभाळा मजला
श्री सद्गुरु साईंबाबा ॥३॥

—श्रीमती लीलावती गुजराथी, शिरडी

‘मला वाटतं माहेरी जावं’

वाई या संसारात किती दीस राहाव
मला वाटतं माहेरी जावं४.

माझ माहेर शिरडी गांव
माय बापास वाटतं भेटावं
लयी दीसान भेट्याल बहीण भाव
मला वाटतं माहेरी जावं ...१

ि च ती दीस करु ग संसार
लक्ष चौन्यांशीचा नको ग फेर
खालीवर होतोय माझा जीव
मला वाटतं माहेरी जावं ...२

माझ्या माहेरची भाजीभाकर
वाटतं खाऊन घ्यावी पोटभर
माझ्या वाबांचा माझ्यावर जीव
मला वाटतं माहेरी जावं ...३

बाबा पुरवा हो माझी हौस
मला घेऊन जाहो माहेरास
सांगा मी ही संसारात किती दीस राहाव
मला वाटतं माहेरी जावं ...४

—सौ. प्रमोदनी डी. पोतनीस
पिंपरी, पुणे-१७

मुजरा

☆ ॐ ☆

अनंतातले दैवत साई, मांगल्याचा मुक्त झरा
त्रिभुवनाच्या गुरु साईला, मानाचा मुजरा —१—

मूक शब्दांची गुंफुनि माला
आळवितो हा भक्त एकला
तव नामाचा प्राश्नुनि प्याला
मंगलतेने जीव नाहला
तुझ्या मुखातुनि शब्द बरसले, होऊनि अमृत घारा —१—

शब्द तुझे हे तुलाच गाती
या देहाची तुजशी नाती
प्रकाश सारा तुझ्याच हाती
भक्तीने त्या तेविती ज्योती
या देहाच्या कणाकणावर, तुझ्या कृपेचा वारा —२—

तुझ्या हातांनी तुझीच सेवा
तुझ्या मुखाने करितो धावा
आदि अंत तो तुझ्याच गावा
वल्हव आता बुडस्या नावा
तन—मन भी पण सारे तुझेरे, तूच जगीया सारा —३—

—श्री. डॉ. वी. जगत्पुरिया
शिरुड (सॅ. रेल्वे) ता. जि. धुळे

साईनाम

ॐ ॐ

तुझे नाम ध्यावे मुखी साईनाथा
आणि ती सरावी तुझी भावगाथा ॥४॥

कृपाळू अनंता समाधिस्त होशी
परि हाक देता धावूनिया येशी
कर जोडोनिया नमवितो माथा ॥१॥

क्रोध-मोह सारे कथा मीपणाची
वाढविती वा रे व्यथा जीवनाची
सारे लोप होती साई आठविता ॥२॥

प्रपञ्च्यात सान्या समस्या निराळ्या
अंतरी सुखाच्या कल्पना ल्या भोव्या
साईगंघ व्याता दूर होई चिंता ॥३॥

—श्री. ग. रा. पालकर
२२३/२, दाखवाला चाळ,
वळार वॉर्ड, कुर्ला ७०